Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

10 април 2012 година*

„Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Визов кодекс на Общността — Членове 21 и 34 — Национална правна уредба — Незаконно превеждане през границата на територията на държава членка на граждани на трети страни — Визи, получени чрез измама — Наказателноправна санкция за лицата, извършващи незаконно превеждане през границата“

По дело C-83/12 PPU,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Германия) с акт от 8 февруари 2012 г., постъпил в Съда на 17 февруари 2012 г., в наказателното производство срещу

Minh Khoa Vo

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J. N. Cunha Rodrigues (докладчик), председател на състав, г-н U. Lõhmus, г-н A. Rosas, г-н A. Ó Caoimh и г-н C. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,

секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид искането на запитващата юрисдикция от 8 февруари 2012 г., постъпило в Съда на 17 февруари 2012 г., преюдициалното запитване да се разгледа по реда на спешното производство в съответствие с член 104б от Процедурния правилник на Съда,

предвид решението от 28 февруари 2012 г. на втори състав да уважи споменатото искане,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 март 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Vo, от г-жа K. Beulich, Rechtsanwältin,

— за Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, от г-н K. Lohse и г-жа P. Knauss, в качеството на представители,

— за германското правителство, от г-н T. Henze и г-н N. Graf Vitzthum, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

— за гръцкото правителство, от г-жа T. Papadopoulou, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-н G. Wils и г-н W. Bogensberger, в качеството на представители,

след изслушване на генералния адвокат

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 21 и 34 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на наказателно производство, образувано срещу г-н Vo, който е осъден за незаконно превеждане през границата на германска територия на граждани на трети страни, които притежават виза, получена чрез измама.

Правна уредба

Право на Съюза

Визовият кодекс

3 Съображение 3 от Визовия кодекс има следния текст:

„По отношение на визовата политика създаването на „общ корпус“ от законодателство, по-специално чрез консолидирането и развитието на достиженията на правото от Шенген (съответните разпоредби на Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г. и Общите консулски инструкции[)], е един от основополагащите компоненти за „по-нататъшното развитие на общата визова политика като част от многопластова система, целяща да улесни законното пътуване и да овладее нелегалната имиграция посредством допълнително хармонизиране на националното законодателство и практиките за обработване на документи в местни консулски мисии“, съгласно определеното в Хагската програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“.

4 Съгласно член 1, параграф 1 от Визовия кодекс този кодекс определя условията и реда за издаване на визи за транзитно преминаване или за планиран престой на територията на държави членки с продължителност, която не превишава три месеца в рамките на всеки шестмесечен период; параграф 2 от този член уточнява, че гражданите на трети държави трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки.

5 Член 2 от Визовия кодекс гласи:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора;

2) „виза“ означава разрешение, издадено от държава членка с цел:

   а) транзитно преминаване или планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от три месеца в рамките на всеки шестмесечен период, считано от датата на първото влизане на територията на държавите членки […]

[…]“.

6 Според член 14, параграф 1 от Визовия кодекс:

„1. При кандидатстване за единна виза кандидатът представя:

а) документи, доказващи целта на пътуването;

[…]

г) информация, позволяваща да се направи преценка за намерението на кандидата да напусне територията на държавите членки преди изтичането на срока на валидност на визата, за която кандидатства“.

7 Съгласно член 21 от Визовия кодекс:

„1. При разглеждане на заявление за издаване на единна виза се проверява дали кандидатът изпълнява условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1, букви а), в), г) и д) от [Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5)], като по-специално се преценява дали кандидатът представлява риск за незаконна имиграция или за сигурността на държавите членки, както и дали възнамерява да напусне територията на държавите членки преди изтичане на визата, за която кандидатства.

2. За всяко заявление за издаване на виза се прави справка във ВИС [Визова информационна система] в съответствие с член 8, параграф 2 и член 15 от Регламент [(ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) (ОВ L 218, стр. 60)]. Държавите членки гарантират, че се използват напълно всички критерии за търсене съгласно член 15 от Регламента за ВИС, за да се избегне грешен отказ или неправилно установяване на самоличността.

3. Когато проверява дали кандидатът отговаря на условията за влизане, консулството проверява:

а) дали представеният документ за задгранично пътуване не е неистински, подправен или преправен;

б) дали кандидатът е обосновал целта и условията на планирания престой, дали разполага с достатъчно средства за издръжка както за срока на планирания престой, така и за завръщането си в държавата на произход или пребиваване, или за транзитното преминаване в трета държава, в която е сигурен, че ще бъде допуснат, или дали може да придобие тези средства по законен начин;

в) дали кандидатът е лице, за което има подаден сигнал в Шенгенската информационна система (ШИС) с цел отказ за влизане;

г) дали кандидатът не представлява заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве, определени в член 2, параграф 19 от Кодекса на шенгенските граници, или за международните отношения на държава членка, по-специално когато няма подаден сигнал в националните бази данни на държавите членки с цел отказ за влизане на посочените основания;

д) че кандидатът притежава подходяща и валидна медицинска застраховка за пътуване в чужбина, когато е приложимо.

4. Когато е приложимо, консулството проверява продължителността на предишни и планирани престои с цел проверка дали кандидатът не е превишил максималния срок на разрешен престой на територията на държавите членки, без да се вземат предвид евентуални периоди на престой, разрешени на основание национална виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, издадени от друга държава членка.

5. Средствата за издръжка за планирания престой се преценяват с оглед на продължителността и целта на престоя и въз онова на средните цени в съответната(ите) държава(и) членка(и) за храна и настаняване от среден клас, умножени по броя на дните на престоя, като за база се използват референтните суми, установени от държавите членки в съответствие с член 34, параграф 1, буква в) от Кодекса на шенгенските граници. Доказателство за финансово подпомагане и/или за настаняване при частно лице може също да представлява доказателство за достатъчно средства за издръжка.

6. При разглеждане на заявление за издаване на виза за летищен транзит консулството по-специално проверява:

а) дали представеният документ за задгранично пътуване не е неистински, подправен или преправен;

б) местата на отпътуване и местоназначение на гражданина на трета държава и съответствието между планирания маршрут и летищния транзит;

в) доказателството за следващо пътуване до крайното местоназначение.

7. Разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации.

8. При разглеждането на дадено заявление консулствата могат в надлежно обосновани случаи да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи.

9. Предишен отказ за издаване на виза не води до автоматичен отказ по ново заявление. Ново заявление за издаване на виза се оценява въз основа на цялата налична информация“.

8 Съгласно член 34 от Визовия кодекс:

„1. Виза се анулира, когато стане очевидно, че към момента на нейното издаване условията за това не са били спазени, по-специално при наличие на сериозни основания да се счита, че визата е получена чрез измама. По правило визата се анулира от компетентните органи на държавата членка, която я е издала. Визата може да бъде анулирана и от компетентните органи на друга държава членка, като в такъв случай органите на държавата членка, издали визата, се уведомяват за това анулиране.

2. Виза се отменя, когато стане очевидно, че условията за нейното издаване вече не са спазени. Поначало виза се отменя от компетентните органи на държавата членка, която я е издала. Виза може да бъде отменена от компетентните органи на друга държава членка, като в такъв случай органите на държавата членка, издали визата, се уведомяват за тази отмяна.

3. Виза може да бъде отменена по искане на нейния титуляр. Компетентните органи на държавата членка, издали визата, се уведомяват за тази отмяна.

4. Непредставянето от страна на титуляра на визата на границата на един или повече от придружаващите документи, посочени в член 14, параграф 3, не води автоматично до решение за анулиране или отмяна на визата.

5. Когато се анулира или отмени визата, върху нея се поставя печат „АНУЛИРАНА“ или „ОТМЕНЕНА“, като освен това оптически променливият знак на визовия стикер, знакът за сигурност „ефект на латентно изображение“, както и терминът „виза“ се правят невалидни чрез зачеркване.

6. Кандидатът се уведомява за решението за анулиране или отмяна на визата и за причините, на които се основава то, посредством стандартния формуляр, съдържащ се в приложение VI.

7. Титулярът на виза, която е била анулирана или отменена […], има право на обжалване, освен ако визата е била отменена в съответствие с параграф 3. Жалбите се завеждат срещу държавата членка, взела решението за анулиране или отмяна, в съответствие с националното законодателство на съответната държава членка. Държавите членки предоставят на кандидатите информация относно процедурата, която да следват в случай на обжалване, както е посочено в приложение VI.

8. Информацията за анулирани или отменени визи се въвежда във ВИС в съответствие с член 13 от Регламента за ВИС“.

9 От член 58, параграф 5 от Визовия кодекс следва, че член 34, параграфи 6 и 7 от този регламент се прилагат едва от 5 април 2011 г. Между 5 април 2010 г. — датата, на която Визовият кодекс влиза в сила— и 5 април 2011 г. част пета, точка 2.4 от Общите консулски инструкции относно визите за дипломатически и консулски представителства (ОВ C 326, 2005 г., стр. 1) препраща в случай на отказ на виза към процедурата за обжалване, предвидена в националното право на договарящата страна.

Рамково решение 2002/946/ПВР

10 Член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/946/ПВР на Съвета от 28 ноември 2002 г. за укрепване на наказателноправната рамка за предотвратяване на подпомагането на незаконното влизане, транзит и престой (ОВ L 328, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 30) предвижда, че всяка държава членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че престъпленията, посочени в членове 1 и 2 от Директива 2002/90/ЕО на Съвета от 28 ноември 2002 година за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването (ОВ L 328, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 33) ще подлежат на ефективни, съразмерни и възпиращи наказания, които могат да бъдат основание за екстрадиция.

11 Съгласно член 4, параграф 1, буква а) от това рамково решение всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да определи компетентността си по отношение на престъпленията по член 1, параграф 1 от Рамковото решение, които са извършени изцяло или отчасти на нейна територия.

12 Член 7, параграф 1 от същото рамково решение гласи:

„Ако някоя държава членка е уведомена за престъпление, посочено в член 1, параграф 1, което представлява престъпление според законодателството на друга държава членка за влизане или престой на чужденци, тя уведомява за това въпросната държава членка“.

Директива 2002/90

13 Член 1, параграф 1 от Директива 2002/90 гласи:

„Всяка държава членка следва да приеме подходящи санкции по отношение на:

а) всяко лице, което умишлено подпомага друго, което не е гражданин на държава членка, да влезе или премине транзитно през територията ѝ в нарушение на законите на държавата, в която се осъществява влизане или транзитно преминаване на чужденци;

б) всяко лице, което с цел финансова облага умишлено подпомага друго, което не е гражданин на държава членка, да пребивава на нейна територия в нарушение на законите на държавата, в която се осъществява пребиваването на чужденци“.

14 От член 3 от посочената директива следва, че всяка държава членка трябва да вземе необходимите мерки, за да гарантира, че фактическите състави по членове 1 и 2 са обект на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции.

Директива 2008/115/ЕО

15 Член 3 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, стр. 98) предвижда:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

[…]

2) „незаконен престой“ е всяко присъствие на територията на държава членка на гражданин на трета страна, който не отговаря или е престанал да отговаря на условията за влизане, изложени в член 5 от Кодекса на шенгенските граници, или на други условия за влизане, престой или пребиваване в тази държава членка;

[…]“.

Националната правна уредба

16 Член 4, параграф 1, точка 1 от Закона за пребиваването, заетостта и интеграцията на чужденците на територията Федерална република Германия (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet, наричан по-нататък „Aufenthaltsgesetz“) гласи:

„За да влизат и пребивават на територията на Федералната република, чужденците трябва да притежават разрешение за пребиваване, освен ако е предвидено друго в правото на Европейския съюз или в подзаконова разпоредба или съществува право на пребиваване по силата на Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция от 12 септември 1963 г. (BGBl. 1964 II, стр. 509) (Споразумение за асоцииране ЕИО/Турция). Разрешението за пребиваване се предоставя като

1) Виза […]“.

17 Член 95 от Aufenthaltsgesetz предвижда следното по отношение на санкциите:

„1. Лишаване от свобода до една година или глоба се налага на лице, което:

[…]

2) пребивава на територията на Федерална република Германия, без да има необходимото разрешение за пребиваване съгласно член 4, параграф 1, първо изречение, когато

a) лицето е длъжно да напусне територията на страната и това задължение е изпълняемо,

b) не му е отпуснат срок за напускане на страната или той е изтекъл и

c) неговото експулсиране не е спряно,

3) влезе на територията на Федерална република Германия в нарушение на член 14, параграф 1, точка 1 или 2,

[…]

6. В случаите по параграф 1, точки 2 и 3 на деянията, извършени без наличието на необходимото разрешение за пребиваване, се приравняват деянията, извършени въз основа на разрешение за пребиваване, получено чрез заплаха, подкуп или тайно споразумение или придобито чрез измама въз основа на неверни или непълни данни.“

18 Член 96, озаглавен „Подпомагане на незаконната имиграция“, гласи:

„1. Лишаване от свобода до пет години или глоба се налага на лице, което подбуди друго лице или му помогне да извърши деяние

1) наказуемо по член 95, параграф 1, точка 3 или параграф 2 точка 1, буква а) и

a) получи или му е обещана облага за това или

b) деянието е извършено многократно или по отношение на няколко чужденци, или

2) наказуемо по член 95, параграф 1, точка 1 или точка 2, параграф 1а или параграф 2, точка 1, буква b) или точка 2 и получи или му е обещана имотна облага за това.

2. С лишаване от свобода от шест месеца до десет години се наказва лице, което извършва деянията, посочени в параграф 1

1) по занятие

2) като член на организирана група, създадена с цел трайно извършване на подобни деяния,

[…]

4. Параграф 1, точка 1, буква а) и точка 2, параграф 2, точки 1, 2 и 5 и параграф 3 се прилагат за нарушения срещу правните разпоредби относно влизането и престоя на чужденци на територията на държавите — членки на Европейския съюз или на държава от Шенгенското пространство, когато:

1) те отговарят на определените в член 95, параграф 1, точка 2 или 3 или параграф 2, точка 1 деяния и

2) извършителят подпомага чужденец, който не е гражданин на държава— членка на Европейския съюз или на друга държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

[…]“.

19 Член 97, параграф 2, озаглавен „Подпомагане на незаконната имиграция с летален изход; подпомагане на незаконната имиграция, извършено по занятие и от организирана група“, гласи:

„С лишаване от свобода от една до десет години се наказва лице, което в случаите по член 96, параграф 1, също така във връзка с член 96, параграф 4, действа по занятие като член на организирана група, създадена с цел трайното извършване на подобни деяния“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

20 Г-н Vo, виетнамски гражданин, е бил обект на наказателно преследване в Германия за деяния, свързани с подпомагането на незаконната имиграция. Наказателното производство завършва с неговото осъждане от Landgericht Berlin на лишаване от свобода от общо четири години и три месеца поради четири случая на подпомагане на незаконната имиграция, извършено по занятие и в организирана група.

21 Подсъдимият е принадлежал към виетнамски организирани групи, които са подпомагали виетнамски граждани при незаконното им влизане в Германия.

22 Една от тези организирани групи е действала, като пред посолството на Унгария във Виетнам виетнамски граждани са представяни за част от туристически групи, състоящи се от 20—30 души, а целта е била тяхното превеждане през границата на територията на Съюза срещу възнаграждение от 11 000 до 15 000 USD. За правдоподобност в първите дни пътуванията са се провеждали съгласно предвидената програма, преди преведените лица да бъдат транспортирани съгласно предварително изготвения план за действие към съответните държави, тяхна крайна цел, предимно Германия.

23 Другата организирана група се възползва от обстоятелството, че Кралство Швеция позволява на виетнамски работници да пребивават в Шенгенското пространство няколко месеца, ако притежават работни визи като берачи на плодове. При подаването на молбите за визи у компетентните органи е създавано впечатлението, че молителите са искали да работят. В действителност, щом получат работна виза, тези виетнамски граждани са преминавали в Германия веднага след пристигането си в Швеция. Г-н Vo е бил обвинен в съучастие в тези деяния, като в замяна на своите услуги е получавал сума в размер между 500 и 2 000 EUR за всяко свое участие.

24 Някои от тези виетнамски граждани са открити на германска територия, докато се опитват да се устроят и да работят там.

25 Според Landgericht подсъдимият носи наказателна отговорност за четири самостоятелни случая на подпомагане на незаконната имиграция, извършено по занятие и в организирана група, по смисъла на член 97, параграф 2 от Aufenthaltsgesetz във връзка с член 96, параграф 1, точка 1, букви a) и b), член 95, параграф 1, точка 3, член 96, параграф 1, точка 2 и член 95, параграф 1, точка 2 от същия закон.

26 Според тази юрисдикция, за да е налице фактическият състав на това престъпление, преведените лица трябва да са влезли или да пребивават на територията незаконно. Обстоятелството, че тези лица формално са разполагали с виза, не представлява пречка за налагането на наказание на лицето, извършващо незаконно превеждане през границата, доколкото получаването чрез измама на разрешение за пребиваване въз основа на неверни данни се приравнява на деяние без необходимото разрешение за пребиваване.

27 Подсъдимият подава ревизионна жалба до Bundesgerichtshof срещу присъдата на Landgericht Berlin, като се позовава на нарушение на материалното право, без да посочва по-подробни мотиви.

28 Запитващата юрисдикция счита, че предвидените в член 95, параграф 6 от Aufenthaltsgesetz условия са изпълнени, тъй като лицата, които е трябвало да бъдат подпомогнати да имигрират, умишлено са излъгали служителите в посолствата на Унгария и Швеция, като са декларирали, че искат да влязат в Шенгенското пространство с туристическа цел или за да работят там временно, а всъщност от самото начало са планирали да преминат в Германия, което обстоятелство би изключило издаването на визите, получени само поради това че отговорните служители са били въведени в заблуждение.

29 При тези обстоятелства Bundesgerichtshof решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли уреждащите издаването и анулирането на единна виза членове 21 и 34 от Регламент [№ 810/2009] да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални правни разпоредби да предвиждат наказателноправна отговорност за подпомагането на незаконната имиграция в случаите, при които въпросните лица разполагат с виза, но са я получили чрез измама на компетентните органи на друга държава членка относно действителната цел на пътуването?“.

По спешното производство

30 Bundesgerichtshof прави искане за разглеждане на настоящото преюдициално запитване по реда на спешното производство, предвидено в член 104б от Процедурния правилник.

31 Тази юрисдикция мотивира искането си с обстоятелството, че на г-н Vo, който е осъден на лишаване от свобода от четири години и три месеца за подпомагане на незаконната имиграция, извършено по занятие и от организирана група, е наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“, считано от 1 януари 2011 г. без прекъсване, и че ако Съдът отговори утвърдително на преюдициалния въпрос, г-н Vo повече не може да бъде обект на наказателно преследване и следователно неговото задържане би било неоснователно.

32 По предложение на съдията докладчик, след изслушване на генералния адвокат, втори състав на Съда решава да уважи искането на запитващата юрисдикция за разглеждане на преюдициалното запитване по реда на спешното производство.

По преюдициалния въпрос

33 Със своя въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали членове 21 и 34 от Визовия кодекс следва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални правни разпоредби да предвидят наказателноправна отговорност за подпомагането на незаконната имиграция в случаите, при които преведените лица, граждани на трети страни, разполагат с виза, получена чрез измама на компетентните органи на държава членка, издала визата, относно действителната цел на пътуването, без тази виза да е била предварително анулирана.

34 В самото начало следва да се изтъкне, че приемането с Визовия кодекс на мерки относно преминаването на външните граници и процедурите и условията за издаване на визи от държавите членки се вписва в рамките на целта за постепенно установяване на свобода, сигурност и правосъдие в съответствие с член 67 ДФЕС.

35 Съгласно съображение 3 от Визовия кодекс неговата крайна цел е създаването на многопластова система, целяща да улесни законното пътуване и да овладее нелегалната имиграция посредством допълнително хармонизиране на националното законодателство и практиките за обработване на документи в местни консулски мисии.

36 Предметът на преследваната с този кодекс хармонизация е свързан с визите за краткосрочно пребиваване в съответствие с достиженията на правото от Шенген.

37 Член 21, параграф 1 от Визовия кодекс предвижда, че при разглеждането от страна на компетентното консулство на заявление за издаване на единна виза се проверява дали кандидатът изпълнява условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1, букви а), в), г) и д) от Кодекса на шенгенските граници, като по-специално се преценява дали кандидатът

представлява риск за незаконна имиграция или за сигурността на държавите членки, както и дали възнамерява да напусне територията на държавите членки преди изтичане на визата, за която кандидатства.

38 Съгласно член 34, параграф 1 от Визовия кодекс при наличие на сериозни основания да се счита, че визата е получена чрез измама, тя се анулира. По правило визата се анулира от компетентните органи на държавата членка, която я е издала, но може да бъде анулирана и от компетентните органи на друга държава членка, като в такъв случай органите на държавата членка, издали визата, се уведомяват за това анулиране.

39 Обстоятелството, че компетентните органи на друга държава членка, различна от държавата членка, която е издала визата, могат да решат да я анулират, има за цел да предвиди разрешение при случаи, в които след започване на пътуването визата се окаже невалидна или неефикасна, поради това че е издадена чрез измама или че условията за нейното издаване не са били спазени.

40 Въпреки това, макар анулирането да е по принцип задължително, що се отнася до органите на държавата членка, която е издала визата, то изглежда факултативно за органите на друга държава членка, както показва използването на глагола „мога“ от законодателя на Съюза.

41 Тази констатация води до необходимостта да се провери дали националните разпоредби, които предвиждат наказателноправна отговорност за подпомагането на незаконната имиграция, могат да вземат предвид незаконното влизане и незаконния престой на преведените лица като елементи от фактическия състав на престъплението, без предоставените на тези лица визи да са били предварително анулирани.

42 Визовият кодекс урежда условията за издаване, анулиране или отмяна на визите, но не съдържа уредба, предвиждаща наказателноправни санкции при неспазването на тези условия. Независимо от това формулярът на заявлението за издаване на виза в приложение 1 към Визовия кодекс съдържа графа, с която кандидатът се уведомява, че предоставянето на неверни данни ще доведе по-специално до анулиране на визата и е възможно той да бъде подведен под наказателна отговорност.

43 Освен това член 1, параграф 1 и член 4, параграф 1, буква а) от Рамково решение 2002/946/ПВР, както и член 1, параграф 1 и член 3 от Директива 2002/90 задължават всяка държава членка да вземе необходимите мерки, за да гарантира, че посочените престъпления подлежат на ефективни, съразмерни и възпиращи наказания, и за да определи компетентността си по отношение на престъпленията, които са извършени изцяло или отчасти на нейна територия.

44 От предходните точки следва, че правото на Съюза не само че допуска държава членка да започне наказателно преследване спрямо всяко лице, което умишлено е подпомогнало гражданин на трета държава да влезе на територията ѝ в нарушение на приложимите разпоредби, но и изрично задължава съответната държава членка да започне такова преследване.

45 По този начин държавите членки са изправени пред две задължения. Първото е да не действат по начин, който пречи на движението на титулярите на визи, без последните да са били анулирани по надлежния ред. Второто е да предвидят и прилагат ефективни, съразмерни и възпиращи санкции спрямо извършителите на посочените в Рамково решение 2002/946/ПВР и Директива 2002/90 престъпления, а именно лицата, извършващи незаконно превеждане през границата.

46 Тези задължения трябва да се изпълняват, като на разпоредбите на правото на Съюза се придава цялостното им полезно действие (вж. в този смисъл Решение от 9 март 1978 г. по дело Simmenthal, 106/77, Recueil, стр. 629, точка 24, както и Решение от 22 юни 2010 г. по дело Melki и

Abdeli, C-188/10 и C-189/10, Сборник, стр. I-5667, точка 43). При необходимост националните юрисдикции са длъжни да потърсят разрешения за практическо съответствие по отношение на правните норми, чието прилагане би могло да постави под въпрос ефикасността и съгласуваността на правната уредба на Съюза.

47 По самото си естество, което може да включва поверителност на разследването и неотложност на действията, наказателното производство обаче невинаги може да се съобрази с изискването за предварително анулиране на визите от компетентните органи.

48 Предвид изложеното по-горе на поставения въпрос следва да се отговори, че членове 21 и 34 от Регламент № 810/2009 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални правни разпоредби да предвиждат наказателноправна отговорност за подпомагането на незаконната имиграция в случаите, в които преведените лица, граждани на трети страни, разполагат с виза, която са получили чрез измама на компетентните органи на държавата членка, издала визата, относно действителната цел на пътуването, без тази виза да е била предварително анулирана.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Членове 21 и 34 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални правни разпоредби да предвиждат наказателноправна отговорност за подпомагането на незаконната имиграция в случаите, в които преведените лица, граждани на трети страни, разполагат с виза, която са получили чрез измама на компетентните органи на държавата членка, издала визата, относно действителната цел на пътуването, без тази виза да е била предварително анулирана.

Подписи